

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

390. Quid possit quòad recipiendas resignationes beneficiorum Coadutor
Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

ipse Episcopus, adhuc conferre non poterit beneficia, juxta Paris. loc. cit. n. 7. citantem pro hoc Pavin. de prest. cap. seu vac. p. 2. q. 10. Decium conf. 128. col. 1. &c. uti nec venit in amplissima tali commissione potestas destituendi, juxta eundem Paris. n. 10. Secundo, si Vicario data facultas conferendi omnia & singula beneficia vacantia, non potest vi talis potestatis resignationes recipere. Paris. loc. cit. n. 15. & ut Laym. loc. cit. n. 6. citans Sbroz. de Vicar. l. 2. q. 71. sive resignationes illæ sint absoluta, sive facta permutationis gratiâ. Tertio, si Vicario data potestas destituendi, etiam omnes ac singulos beneficiatos, adhuc non poterit recipere resignationes, Paris. loc. cit. n. 19. Laym. loc. cit. n. 7. Nec obstat communis aliâ regula, quod qui destituere potest, potest etiam resignationes recipere; hoc enim, ut dictum supra, procedit solum de eo, qui id ex jure communi habet, & non de eo, qui id ex jure seu commissione speciali habet.

Questio 390. Quid possit quò ad recipiendas resignationes Coadjutor Episcopi?

Respondeo primò: Coadjutor potest recipere resignationes, dum ei in datione Coadjutoria concessa hæc potestas; secus si ea potestas ibi expressa non est; proinde inspicienda forma istius dationis coadjutoria. Paris. l. 7. q. 20. n. 19. quod secundum eò magis locum habet, si datus Coadjutor præcisè ob temporalia, nimirum dum Episcopus de cetero ritè administrans spiritualia dilapidaturus videtur bona Episcopalia. Paris. cit. q. 20. n. 21.

2. Respondeo secundò: Si datus tamen Coadjutor ob spiritualia, v. g. Episcopo seni vel infirmo, hic, etsi id in dicta forma dationis coadjutoria expressum non sit, poterit, de consensu tamen Episcopi, recipere resignationes. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 11. Paris. n. 24. citans Coraf. de benef. c. 4. n. 9.

3. Respondeo tertio: Datus Coadjutor Episcopo dementi, sicut generalis & liberam habet in spiritualibus & temporalibus jurisdictionem, ita inter cetera etiam recipere potest resignationes beneficiorum. Paris. loc. cit. n. 27.

Questio 391. Quid possit Capitulum circa resignationes beneficiorum recipiendas?

Respondeo primò: Capitulum Ecclesie, sive Metropolitana, sive Cathedralis, sive Collegiata insignis resignationes sede plenâ regulariter nequit recipere, Paris. l. 7. q. 23. n. 1. citans Abb. in c. quod in dubiis. de renunc. n. 6. Innoc. n. 3. Card. in Clem. unic. de renunc. n. 8. Pith. de renunc. n. 74. C. Luca de benef. d. 65. à n. 5. eò quòd collatio & destitutio regulariter non ad Capitulum, sed ad Episcopum vel Prælaturum spectat. Et licet quandoque Capitula haberent potestatem conferendi seu instituendi ad Canonicatus suos, ut contingit, dum per Turnum conferuntur, in quo casu habet Turnarius nomine Capituli potestatem instituendi, seu variis nominandi à Capitulo, à quo fit institutio, non tamen habet potestatem destituendi, ut dictum. C. de Luca loc. cit. Et siquidem etiam Capitulum, vel ejus nomine Canonicus Turnarius ex privilegio haberet quoque potestatem destituendi (uti contingere potest, C. de Luca loc. cit. n. 8.) adhuc secundum dicta ex eo non se-

queretur, habere quoque illud potestatem recipiendi resignationes.

2. Ampliatur responsio primò, ut etiam procedat de resignationibus ipsorum Canonicatum suorum, Paris. loc. cit. n. 1. Pith. loc. cit. Secundo, ut si destitutio spectaret ex privilegio vel consuetudine ad Episcopum & Collegium communiter, adhuc Capitulum nonnisi cum Episcopo recipere posset resignationes; cum in rebus communibus Capitulum sine Prælo agere nequeat. Paris. cit. q. 23. n. 3. Econtra limitanda responsio secundum Parisium, nisi fortè ex privilegio vel consuetudine Capitulum haberet facultatem instituendi & destituendi in quibusdam beneficiis; in hoc enim casu recipere posset horum beneficiorum resignationes, ait Paris. n. 5. Pith. loc. cit.

3. Respondeo secundò: Capitulum sede vacante, beneficiorum spectantium ad collationem Episcopi resignationes purè factas recipere potest. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 2. n. 4. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 13. Azor p. 2. l. 7. c. 17. q. 7. Garc. p. 11. c. 3. n. 256. citans Pavin. de pot. Cap. Sed. vac. q. 2. à n. 3. Sbroz. de pot. Vicar. l. 2. q. 21. n. 12. Coraf. de benef. p. 1. c. 8. n. 17. & alios, qui omnes id absolute affirmant contra Paris. cit. q. 23. n. 20. junctis n. 35. & 37. Pith. loc. cit. Laym. in c. cum olim. de majorit. & obedient. n. 11. Rebuff. &c. id nonnisi limitatè admittentes de resignationibus beneficiorum spectantium ad simultaneam Episcopi & Capituli collationem, & quæ resignantur in pœnam. Item contra Rebuff. & Rossiniac. apud Garc. n. 256. nonnisi de admisione resignationis factæ gratiâ permutationis id admittentes; de quibus paulò post in particulari. Ratio responsionis est, quòd Capitulum succedat Episcopo in omnibus, quæ sunt jurisdictionis ordinariæ (ad quam spectat receptio resignationum) exceptis casibus in jure expressis, inter quos non est dicta receptio. Castrop. Barb. loc. cit. five, ut Azor & alii, quia licet ad Capitulum non transeant ea, quæ sunt jurisdictionis ordinariæ voluntariæ, transeunt tamen ea, quæ sunt jurisdictionis necessariæ; approbare autem seu recipere resignationem spectat ad jurisdictionem necessariam; eò quòd cum resignatio non fiat nisi justis de causis, necessitatis sit, non voluntatis consensum præstare in resignatione beneficii. Adde quòd Capitulum multa quoque possit, quæ sunt jurisdictionis voluntariæ; adeoque si ex eo, quòd Capitulum possit admittere vel non admittere ex causa resignationem, dicatur ea spectare ad jurisdictionem voluntariam, nil veter quò minus ea potestas dicatur ei competere, Paris. n. 13. juncto n. 25. quamvis & hoc ipso jam admittatur ea illi competere, quòd dicatur, Capitulum posse eam admittere & non admittere ex causa. Neque obstat, quòd alienatio sit interdicta Capitulo sede vacante, cum receptio resignationis non sit propriè alienatio; quia Capitulum eam recipiens, non hoc ipso beneficium confert aut conferre potest. Paris. n. 28. Neque obstat, quòd Capitulum sede vacante non possit dare licentiam transeundi de una Ecclesia ad alteram; quia & hoc ipsum falsum est. Paris. n. 29. juxta decis. Roræ.

4. Ampliatur & declaratur responsio nostra, ut procedat primò in resignatione quorumcunque beneficiorum, etiam juris patronatûs, ut nimirum & has recipere queat Capitulum sede vacante cum consensu patroni, seu patrono id sciente & non contra.